

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS NASSO • MAAMAR 5

כה תברכו את בני ישראל אמור להם יברכך...

«Ainsi vous bénirez les enfants d'Israël,
en leur disant» (Numbers 6:23)

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

likuteitorah.com/fr/likutei-torah/nasso/5/

1 כה תברכו את בני ישראל אמור להם יברכך ה' כו' יאר ה' כו' ישא ה' כו'.

«Ainsi bénirez-vous les enfants d'Israël, en leur disant: "Que Havaya te bénisse", etc.; "Que Havaya fasse briller [Sa face]", etc.; "Que Havaya élève", etc.»

הנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] (פ"ג [פרק ג'] דברכות ד"כ ע"ב) אמרו מה"ש [מלאכי השרת] לפני הקב"ה כתיב בתורה אשר לא ישא פנים כו' ואתה נושא פנים לישראל דכתיב ישא ה' פניו אליך.

Or, nos Sages, de mémoire bénie, ont dit (Berakhot, chapitre 3, page 20b): Les anges du service dirent devant le Saint béni soit-Il: «Il est écrit dans la Torah: "Lui qui ne favorise personne", etc., et pourtant Tu favorises Israël, comme il est écrit: "Que Havaya élève Sa face vers toi."»

אמר להם וכי לא אשא פנים לישראל שכתבתי להם בתורה ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלקיך והם מדקדקים על עצמם עד כזית כו'.

Il leur dit: «Et ne favoriserais-Je pas Israël? Car J'ai écrit pour eux dans la Torah: "Tu mangeras, tu seras rassasié et tu béniras Havaya, ton D.ieu", et ils sont exigeants envers eux-mêmes jusqu'au volume d'une olive», etc.

(וכ"ה ברכות נשא פ"א [פרק י"א]). וצריך להבין ענין זה שבשכיל הדקדוק שמדקדקים עד כזית יש נשיאת פנים למעלה.

(Il en est de même dans Midrash Rabbah, Nasso, chapitre 11.) Il faut comprendre cette question: pourquoi l'exigence avec laquelle ils sont scrupuleux jusqu'au volume d'une olive entraîne-t-elle une élévation de la face là-haut?

וגם להבין המשך הברכות הללו דלכאורה אין להם סדר. אך הנה צריך להקדים כיאור ענין בהמ"ז [ברכת המזון] ולמה צריכין שביעה מן התורה.

Il faut également comprendre l'enchaînement de ces bénédictions, qui, à première vue, ne semble suivre aucun ordre. Mais il faut d'abord introduire une explication de la bénédiction après le repas et de la raison pour laquelle, selon la Torah, il faut être rassasié.

2 והענין הוא כי הנה כתיב וברכת את ה' א"ת דייקא והן האותיות שמא' ועד תי"ו. דהנה כל הדברים נבראו באותיות.

L'explication est la suivante: il est écrit: «Et tu béniras es Havaya» — es (alef-tav), précisément; ce sont les lettres de alef à tav. Car toutes les choses ont été créées par les lettres.

שבעשרה מאמרות נברא העולם והאותיות שבע"מ [שבעשרה מאמרות] הן הן חיות כל הדברים וקיומם והתהוותם מאין ליש ע"י צירופי אותיות וחלופים ותמורות כו' וגם נפש האדם היא מלאה אותיות

Car le monde a été créé par dix paroles, et les lettres des Dix Paroles sont elles-mêmes la force vitale de toutes les choses, leur existence et leur venue à l'être à partir du néant, par des combinaisons de lettres, des substitutions et des permutations, etc. L'âme de l'homme, elle aussi, est pleine de lettres ;

כי אתה נפחת בי וכתוב ויפח באפיו נשמת חיים והיינו ברוח פיו ית' כי וברוח פיו כל צבאם ורוח פיו ית' הוא המהוה את הכל ע"י בחי' אותיות. והן האותיות שבע"מ [שבעשרה מאמרות].

car « Tu l'as insufflé en moi », et il est écrit : « Il insuffla dans ses narines une âme de vie » ; c'est-à-dire par le souffle de Sa bouche, béni soit-Il. Car « et par le souffle de Sa bouche, toute leur armée », et c'est le souffle de Sa bouche, béni soit-Il, qui fait venir toutes choses à l'être, par le niveau des lettres. Ce sont les lettres des Dix Paroles.

3 והנה כתיב ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים כו' שהוא קרא והמשיך שמותיהן שהם צירופי אותיות שבע"מ שבהם נבראו מההעלם אל הגילוי להיות בהם גילוי החיות מרוח פיו ית' כדי להעלותן ולקשרן במקורן.

Or, il est écrit : « L'homme donna des noms à tout le bétail et aux oiseaux du ciel », etc. : autrement dit, il appela leurs noms et les fit descendre — ces noms étant les combinaisons de lettres des dix paroles par lesquelles ils furent créés — de la dissimulation à la révélation, afin que la force vitale issue du souffle de Sa bouche, béni soit-Il, se révèle en eux, pour les élever et les attacher à leur source.

כי עלייתן והתקשרותן במקורן הוא ע"י האדם שהוא הראש לכל בחי' הדצ"ח [הדומם צומח חי], והוא הממשיך גילוי חיותן ממקור החיות מרוח פיו ית' (ועיין מענין ויקרא האדם שמות ברבות בראשית פ"ז ור"פ חקת)

Car leur élévation et leur rattachement à leur source s'accomplissent par l'intermédiaire de l'homme, qui est à la tête de tous les niveaux de l'inerte, du végétal et de l'animal ; c'est lui qui fait descendre la révélation de leur force vitale depuis sa source, la source de la vie, le souffle de Sa bouche, béni soit-Il (voir, au sujet de « L'homme donna des noms », Bereishis Rabbah, chapitre 17, et au début de la Parshas Chukas).

ולכן על כל מוצא פי ה' יחיה האדם שמוצא פי ה' שבמאכל הן האותיות שבו שיצאו מפי ה' הוא רוח פי ה'

C'est pourquoi « l'homme vit de toute parole qui sort de la bouche de Havaya » : car la « parole qui sort de la bouche de Havaya » présente dans la nourriture consiste en les lettres qui s'y trouvent et qui sont sorties de la bouche de Havaya, à savoir le souffle de Sa bouche, béni soit-Il

(עבמ"ש [ע"יין במה שכתוב] בביאור ע"פ ונתתי לך מהלכים מענין שיש ב' בחינות בהאותיות היינו א' האותיות שיצאו מפי ה' והב' אותן שבמקורן, כמו עד"מ כח הדבור שבאדם כו' ושכמ"כ [ושכמו כן] יש ב' בחינות אלו באותיות המחשבה כו' ע"ש.)

(Voir ce qui est écrit dans l'explication de « Je te donnerai des lieux où marcher », au sujet des deux niveaux des lettres : premièrement, les lettres qui sont sorties de la bouche de Havaya ; deuxièmement, celles qui se trouvent dans leur source. Ainsi, par exemple, le pouvoir de la parole chez l'homme, etc. ; et de même, ces deux niveaux existent dans les lettres de la pensée, etc. Voir là-bas.)

וא"כ מש"כ [מה שכתוב] שבו ועל ידו יבואו לשרשן ומקורן בחינת פי ה' בעצמו היינו שיבואו לשרשן ומקור האותיות כמו שהן במקורן וע"יין בסש"ב [בספר של בינונים] פ"כ ופכ"א) להחיות את האדם בכדי שבו

Si tel est le cas, ce qui est écrit — qu'en lui et par son intermédiaire elles parviendront à leur racine et à leur source, au niveau de la bouche de Havaya elle-même — signifie qu'elles parviendront à la racine et à la source des lettres telles qu'elles sont dans leur source. Voir Sefer Shel Beinonim, chapitres 20 et 21) pour donner vie à l'homme, afin qu'en lui

ועל ידו יבואו לשרשן ומקורן בחי' פי ה' בעצמו שעליו אמרו והלא במאמר אחד יכול להבראות הוא המאמר הכולל כל הע"מ [העשרה מאמרות] וממנו נמשכו ונתחלקו ע"מ [עשרה מאמרות] פרטים וע"י האדם באים למאמר הכולל.

et par son intermédiaire elles parviendront à leur racine et à leur source, au niveau de la bouche de Havaya elle-même, à propos de laquelle [nos Sages] ont dit : « Le monde n'aurait-il pas pu être créé par une seule parole ? » Il s'agit de la parole qui englobe les dix paroles ; c'est d'elle que les dix paroles particulières furent tirées et différenciées. Et, par l'intermédiaire de l'homme, elles parviennent à la parole englobante.

כי הוא הממשיך להם הגילוי משם. וזהו וברכת א"ת דהיינו להמשיך הגילוי משרש בחי' אותיות מרוח פיו ית' כדי שע"י יתעלו ויתקשרו במקורן (וע' בזהר ויגש דר"ז ע"ב ודף ר"ח ע"א ובפ' תרומה):

Car c'est lui qui leur fait descendre la révélation depuis cette source. Tel est le sens de « Et tu béniras alef-tav » : faire descendre la révélation depuis la racine du niveau des lettres, depuis le souffle de Sa bouche, béni soit-Il, afin qu'ainsi elles soient élevées et rattachées à leur source (voir le Zohar, Vayigash, page 207b, et page 208a, et dans Parshas Terumah).

4 ב אך הנה כח זה להמשכה זו התלויה באדם היינו ע"י מלחמת האדם בנפשו הבהמית.

2. Cependant, le pouvoir nécessaire à cette descente, qui dépend de l'homme, s'acquiert par le combat de l'homme contre son âme animale.

כי הנה לחם הוא מלשון אז לחם שערים (שופטים ה' ח') שפירושו הוא לשון מלחמה וכמ"ש

Car lechem (« pain ») vient du terme employé dans « alors, il y eut la guerre (lachim) aux portes » (Juges 5:8), qui signifie la guerre ; comme il est écrit

(בזהר בלק דקפ"ח ב') נהמא על פום חרבא ייכול והיינו ע"י התפלה כי שעת צלותא שעת קרבא.

(dans le Zohar, Balak, page 188b) : « Il mangera du pain au tranchant de l'épée. » Cela se fait par la prière, car « le temps de la prière est le temps du combat ».

וכמ"ש רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם ולכן כתיב תחלה לאהבה את ה' אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם כו' ואח"כ ואספת דגנך כו' כי מתחלה צ"ל לאהבה.

Comme il est écrit : « Les louanges de D.ieu sont dans leur gorge, et une épée à deux tranchants dans leur main. » C'est pourquoi il est écrit d'abord : « aimer Havaya, votre D.ieu, et Le servir de tout votre cœur », etc., puis : « vous recueillerez votre grain », etc. ; car il faut d'abord « aimer ».

5 ופ"י אהבה מלשון אבה דהיינו רצון. והכוונה שיהיה רצון האדם וחפצו ובקשתו בכל לב ונפש להיות

גילוי אלקותו ויחודו ית' בעולם ונפש

Et le sens de ahava (amour) : ce terme vient de avah (vouloir), c'est-à-dire la volonté. L'intention est que la volonté, le désir et la requête de l'homme, de tout [son] cœur et de toute [son] âme, soient que se révèle la divinité de D.ieu et Son unité, béni soit-Il, dans le monde et dans l'âme,

וכמו שהיה קודם בריאת העולם שהיה הוא לבדו הוא במקום העוה"ז השפל בבחי' גילוי כי לא היה עדיין עולם המעלים ומסתיר כו' וכמו שיהיה באלף הז' כו'.

comme c'était avant la création du monde, lorsqu'Il était seul, Lui-même, à l'emplacement de ce monde inférieur, dans un état de révélation, car il n'existait pas encore de monde qui dissimulât et voilât, etc. ; et comme ce sera au septième millénaire, etc.

6 וככה הוא ממש גם עתה קמיה דכולא כלא חשיבי קמיה כי אני ה' לא שניתי כתיב.

Et il en est véritablement ainsi, même à présent, devant Lui, car «tout est considéré comme rien devant Lui»; ainsi qu'il est écrit: «Moi, Havaya, Je n'ai pas changé.»

רק שלפנינו העולם מסתיר ומעלים כו'. וזהו ואהבת את ה' אלקיך שתאבה ותחפוץ שהוי' שהוא היה הוה ויהיה בחי' לא שניתי ואין עוד ממש

Seulement, devant nous, le monde cache et dissimule, etc. C'est le sens de «Et tu aimeras Havaya, ton D.ieu»: que tu veuilles et désires que Havaya, Lui qui «était, est et sera», le niveau de «Je n'ai pas changé», et qu'il n'y ait véritablement rien d'autre

מלבדו הוא יהי' [יהיה] אלקיך בבחי' גילוי ממש בנפש ובעולם שלא יהא העולם מעלים כו' אלא כמו שלמעלה כולא קמיי [קמיה] כלא כו' ואין עוד מלבדו כו'.

en dehors de Lui, soit «ton D.ieu» dans une révélation effective, dans l'âme et dans le monde, afin que le monde ne dissimule pas, etc. ; mais plutôt que, comme là-haut, «tout est comme rien devant Lui», etc., et «il n'y a rien d'autre que Lui», etc.,

כך יהיה למטה בגילוי בלי שום הסתר פנים והעלם מכחות הנפש הבהמית המסתירים ומעלימים גילוי זה ונמשכים אחר גשמיות עוה"ז וחומריותו שנראה לעיני בשר ליש ודבר בפ"ע [בפני עצמן] רק ולעבדו ככל לבבכם בבי' לבבות כו'.

il en sera ainsi ici-bas, dans une révélation dépourvue de toute dissimulation de la face et de toute occultation due aux forces de l'âme animale, qui cachent et dissimulent cette révélation et sont attirées par la matérialité de ce monde, qui apparaît aux yeux de chair comme une existence, une chose indépendante ; mais plutôt, «et Le servir de tout votre cœur (levavchem)»: avec deux cœurs, etc.

7 ולכן התפלה היא סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה שצריך להתחיל ממטה מטה תחלה ברכת השחר פוקח עורים זוקף כפופים כו'

C'est pourquoi la prière est « une échelle posée sur la terre, dont le sommet atteint le ciel » : il faut commencer tout en bas, d'abord par les bénédictions du matin : « Qui ouvre [les yeux] des aveugles », « Qui redresse ceux qui sont courbés », etc. ;

שכל התפלה היא בחי' ברכות ברוך אתה כו' שהן המשכות גילוי אלקות בעולם ונפש להיות בבחינת אתה כאילו הוא לנוכח כו'.

car toute la prière est du niveau des bénédictions, « Béni sois-Tu », etc., qui sont des émanations de la révélation de la divinité dans le monde et dans l'âme, afin qu'elle soit dans la modalité de « Toi », comme s'Il était présent devant nous, etc.

8 וצ"ל כסדר ממטה למעלה תחלה ממדרגות התחתונות עד שיבא לקיום ואהבת למסור נפשו באחד ממש ולהיות ואהבת בכל לבבך כו' ועמ"ש מזה בד"ה יונתי בחגוי הסלע.

Et cela doit se faire dans l'ordre, du bas vers le haut : d'abord à partir des niveaux inférieurs, jusqu'à parvenir à l'accomplissement de « Tu aimeras », à donner véritablement son âme dans « Un », et à « Tu aimeras... de tout ton cœur », etc. Voir aussi ce qui est écrit à ce sujet dans le discours qui commence par « Ma colombe, dans les fentes du rocher ».

כי הנה מצד שרש נפשו האלקית במקור חוצבה הרי היא בטבעה עולה ונכללת במאצילה ב"ה והנשמה א"צ [אין צריך / אינו צריך] תיקון לעצמה

Car, du point de vue de la racine de son âme divine, à la source d'où elle a été taillée, celle-ci s'élève et s'inclut naturellement dans son Émanateur, béni soit-Il ; l'âme n'a donc pas besoin d'être rectifiée pour elle-même,

רק שמצד כחות הנה"ב [הנפש הבהמית] המלוכשים בעוה"ז שכל חיותם הוא מצד כחות החיונית של המאכלים שבנוגה שבהם מחיה האדם חיי גופו ונפשו הבהמית הרי הוא מקושר למטה

mais, du fait des forces de l'âme animale, qui sont revêtues dans ce monde et dont toute la force vitale provient des forces vitales des aliments relevant de noga, par lesquels l'homme entretient la vie de son corps et de son âme animale, il est lié au bas.

וצריך להעלות ולקשר נפשו בה' עד דאתכפא סט"א [סטרא אחרא] ואתהפכא כו' ולעבדו בכל לבבכם כו' לבבות כו'.

Il doit donc élever son âme et la lier à D.ieu, jusqu'à ce que « la sitra a'hra soit soumise » et « transformée », etc., et « Le servir de tout votre cœur » (levavchem) — avec deux cœurs, etc.

לכך צריך להתחיל ממטה למעלה בתפלה והיא סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה עד שמגיע לאחד.

C'est pourquoi il faut commencer la prière du bas vers le haut ; elle est « une échelle posée sur la terre, dont le sommet atteint les cieux », jusqu'à parvenir à « Un ».

9 ועי"ז מלאכי אלקים עולים ויורדים בו באדם. כי האדם הוא שרש הכל וכמ"ש פני אריה אל הימין ופני שור מהשמאל כו' ודמות פניהם פני אדם כו'

Et par cela, « les anges de D.ieu montent et descendent sur lui », sur l'homme. Car l'homme est la racine de tout, comme il est écrit : « la face d'un lion à droite, et la face d'un bœuf à gauche », etc., puis : « quant à la forme de leurs faces, c'était une face d'homme », etc.

ש כללותן הוא בחי' אדם שהוא הכולל כל הדי חיות וכולם מתעלים בהתעלות נפש האדם בדבקותה באלקים חיים לאהבה את ה' כו'

car leur expression générale et collective est le niveau de « l'homme », qui inclut les quatre 'hayot (créatures vivantes) ; et elles sont toutes élevées lorsque l'âme de l'homme s'élève en s'attachant au D.ieu vivant, « pour aimer Havaya », etc.

ואח"כ כתיב ואספת דגנך ללקט החיות שבדצ"ח [שבדומם צומח חי] שיתקבצו ויתאספו ממה שהיו פזורים ונדחים תחת ממשלת נוגה ויוכללו בכחי' אדם משא"כ קודם התפלה אסור לאכול כי גם האדם עדיין אז מקושר למטה ואיך יוכל לקשט אחרים

Et ensuite, il est écrit : « et tu recueilleras ton grain » : il s'agit de recueillir la force vitale de l'inerte, du végétal et de l'animal, afin qu'ils soient rassemblés et recueillis là où ils étaient dispersés et bannis sous la domination de noga, et qu'ils soient inclus dans le niveau de « l'homme ». En revanche, avant la prière, il est interdit de manger, car alors l'homme lui-même est encore lié en bas ; comment pourrait-il donc rectifier les autres ?

ולכן צריך מתחלה לקשט א"ע [את עצמו] ולהיות כבחינת אדם בגימ' [בגימטריא] מ"ה [שם מ"ה] בחי' ביטול ואז עי"ז אח"כ יוכל לתקן הדצ"ח [הדומם צומח חי] כו'.

C'est pourquoi il doit d'abord se rectifier lui-même et être dans l'état de « l'homme » (adam), dont la valeur numérique est Mah (45), le niveau de l'annulation de soi (bitoul) ; alors, par cela, il pourra ensuite rectifier l'inerte, le végétal et l'animal, etc.

ועי"ל [ועוד יש לומר] כי נש"י [נשמות ישראל] עלו במחשבה היינו שנמשכו מאותיות המחשבה ועלייתן הוא הגבה למעלה יותר כנז' [כנזכר] ע"פ ושמתי כדכד.

On peut encore dire que les âmes d'Israël « s'élevèrent dans la pensée », c'est-à-dire qu'elles furent issues des lettres de la pensée, et leur élévation les porte encore plus haut, comme il est mentionné à propos de « Je ferai tes fenêtres de kadkod ».

10 והנה הדצ"ח [הדומם צומח חי] נלקחו מאותיות הדבור כנזכר לעיל מוצא פי ה'. ולכן כדי להעלות אותיות הדבור שירדו למטה בדצ"ח [בדומם צומח חי] להעלותן לשרשן

Or, l'inerte, le végétal et l'animal proviennent des lettres de la parole, comme indiqué plus haut : « l'expression de la bouche de Havaya ». Par conséquent, afin d'élever les lettres de la parole qui sont descendues ici-bas dans l'inerte, le végétal et l'animal, et de les ramener à leur source,

שהוא ע"י האדם שנלקח מאותיות המחשבה שלמעלה מאותיות הדבור וע"כ העלאה זו תלויה ע"י שמתחלה יתקן עצמו

ce qui se fait par l'intermédiaire de l'homme, qui provient des lettres de la pensée, lesquelles sont au-dessus des lettres de la parole. C'est pourquoi cette élévation dépend du fait qu'il se rectifie d'abord lui-même,

כמאמר קשוט עצמך ואחר כך דוקא קשוט אחרים והוא שמתחלה תתעלה נפשו ששרשה מאותיות המחשבה תתעלה במקור כח המחשבה ועוד הגבה למעלה כו'

selon l'adage : « Corrige-toi toi-même, et ensuite seulement corrige les autres. » Cela signifie que son âme, dont la racine se trouve dans les lettres de la pensée, doit d'abord s'élever, s'élever jusqu'à la source de la faculté de penser, puis plus haut encore, etc. ;

אזי אח"כ תוכל להעלות אותיות הדבור כו'. (ועמ"ש בד"ה לא הביט און ביעקב ובפ' ויחי בד"ה אסרי לגפן):

alors seulement, elle pourra ensuite élever les lettres de la parole, etc. (Voir aussi ce qui est écrit dans le discours commençant par «Il n'a pas vu d'iniquité en Yaakov», et dans la paracha de Vayé'-hi, dans le discours commençant par «Attachant son ânon à la vigne».)

11 ג והנה עליית האדם הוא ע"י התפלה בבחי' הנ"ל כי במקום שמגמת האדם וחפצו ותשוקתו שם נכלל ונדבק עצמותו ומהותו בכללו כנודע. וזהו ענין הברכות יברכך ה'.

3. Or, l'élévation de l'homme s'accomplit par la prière, selon l'aspect mentionné plus haut ; car là où se portent le but, le désir et l'aspiration d'une personne, là son essence et son être tout entier sont inclus et s'attachent, comme on le sait. Tel est le sens des bénédictions : «Que Havaya te bénisse.»

היינו להיות ריבוי העלאות ניצוצות הן כחות נפשיות האלקית והבהמיות שבאדם ושבמלאכים ומשקים ושאר צרכיו המתחדשות לבקרים ועולות למעלה בכל יום באתעדל"ת [באתערותא דלתתא] ע"י התפלה בריבוי וגודל עוצם התקשרות האהבה עזה שבק"ש [שבקריאת שמע] ותפלה.

Cela signifie qu'il y ait de nombreuses élévations d'étincelles : les forces des âmes divine et animale en l'homme, ainsi que [les étincelles] présentes dans les aliments, les boissons et ses autres besoins, qui se renouvellent chaque matin et s'élèvent en haut chaque jour par un éveil d'en bas, au moyen de la prière, grâce à l'abondance et à l'intensité extrême du lien d'amour ardent dans le Chema et la prière.

כי הנה ענין ברכה נאמר עד"מ על הזרע הצומח מן השדה שנזרע הגרעין בארץ עד שנטמן ונתכסה בעפר.

En effet, le terme «bénédictio» est employé, par analogie, à propos de la semence qui pousse dans le champ : le grain est semé dans la terre jusqu'à ce qu'il y soit enfoui et recouvert de terre.

12 וע"י הברכה והצלחה כשהצליח ועשה פרי עולה וצומח מן הארץ בתוספת מרובה על העיקר וכך הנה כתיב וזרעתי את בית ישראל. וזרעתי לי בארץ כו'.

Et par la bénédiction et la réussite, lorsqu'il a réussi et porté du fruit, il s'élève et croît depuis la terre, avec un accroissement considérable par rapport à l'original. Ainsi est-il écrit : « Je sèmerai la maison d'Israël », et « Je la sèmerai pour Moi dans le pays », etc.

שישראל הם בבחי' זריעה דהיינו זריעת בחינת אלקות כמ"ש ברוך ה' אלקי ישראל כו' כמ"ש במ"א ונמשכו למטה בעולם הגשמי ומכוסים ומלובשים בנפש הבהמית וכחות המתאווים לדברים גשמיים

Car Israël est dans la condition d'un semis, c'est-à-dire un semis du niveau de la divinité, comme il est écrit : « Béni soit Havaya, le D.ieu d'Israël », etc., ainsi qu'il est expliqué ailleurs ; ses âmes ont été attirées ici-bas, dans le monde physique, et sont couvertes et revêtues de l'âme animale et des forces qui convoitent les choses physiques,

וכמו הזריעה הטמונה ומכוסה בעפר כדי שיעלה ויצמח בתוספת וריבוי כחות הנפש החיונית שיעלו גם המה ויתכללו באחד בק"ש [בקריאת שמע] וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] לא גלו ישראל

comme la semence cachée et recouverte de terre afin qu'elle s'élève et croisse, avec l'ajout et l'accroissement des forces de l'âme vitale, qui, elles aussi, s'élèveront et seront incluses dans l'« Un » du Chema. Et comme l'ont dit nos Sages, de mémoire bénie : « Israël ne fut exilé...

אלא כדי שיתוספו עליהם גרים כו' וכמ"ש במ"א ולכן עשה אלקים את האדם בארץ לקבל החיות מן הדברים הגשמיים

...que pour que des convertis viennent s'ajouter à eux », etc., ainsi qu'il est expliqué ailleurs. C'est pourquoi D.ieu a fait l'homme sur la terre, afin qu'il reçoive sa force vitale des choses physiques,

כדי שיתכללו כל כחות הדצ"ח [הדומם צומח חי] והחיות אשר בהם להחיות נפש כל חי ורוח כל בשר בחיות הנפש ורוח האדם העולה למעלה בק"ש [בקריאת שמע] ותפלה. ולכן צריך האדם להתפלל בכל יום.

afin que toutes les forces de l'inerte, du végétal et de l'animal, ainsi que la force vitale qui est en elles et qui donne vie à « l'âme de tout être vivant et à l'esprit de toute chair », soient incluses dans la vie de l'âme et de l'esprit de l'homme, qui s'élève au-dessus dans le Chema et la prière. C'est pourquoi l'homme doit prier chaque jour.

13 והנה על ברכה זו שהיא מאתעדל"ת [מאתערותא דלתתא] נאמר וישמרך שהיא צריכה שימור מן המזיקין הם

החיצונים וסט"א [וסטרא אחרא] שלא יהיה להם יניקה מאהבה זו

Or, à propos de cette bénédiction, qui procède d'un éveil d'en bas, il est dit : « et qu'Il te garde » : elle a besoin d'être protégée contre les forces nuisibles, c'est-à-dire les forces extérieures et la si-tra a'hra, afin qu'elles ne tirent aucune nourriture de cet amour ;

דהיינו מאחר שתתעורר אהבה זו בנפש האדם לא יתפעל בעצמו להיות מחזיק טובה לעצמו או להיות התפארות וגדלות ממנה או שאר איזה פניי [פניה] ח"ו [חס ושלום] כי מי יעלה בהר ה' נקי כפים ובר לבב.

c'est-à-dire qu'une fois cet amour éveillé dans l'âme d'une personne, elle ne doit pas en venir inté-rieurement à s'en attribuer le mérite, ni à en tirer de l'orgueil ou un sentiment de grandeur, ni à y mêler quelque autre intérêt personnel, à D.ieu ne plaise. Car «Qui montera sur la montagne de Havaya?» «Celui qui a les mains propres et le cœur pur.»

פיי בר לבב שהוא בלי שום תערובות זר ח"ו [חס ושלום] (בזהר נז' [נזכר] פיי יברכך ה' וישמרך ס"פ ויחי דרמ"ח סע"א [סוף עמוד א.]. וס"פ נשא דקמ"ז א'. וברע"מ [וברעיא מהימנא] פ' פנחס דרמ"ה א'. ובפ' עקב דרע"א סע"ב [סוף עמוד ב.]. וברכות בא פט"ו [פרק ט"ו / פרשה ט"ו] בחקותי פל"ו).

Le sens de «pur de cœur» est: sans aucun mélange étranger, à D.ieu ne plaise. (L'explication de «Que Havaya te bénisse et qu'Il te garde» est mentionnée dans le Zohar, à la fin de la paracha Vayé'hi, page 248, fin du côté a; et à la fin de la paracha Nasso, page 147a; et dans le Raaya Me-hemna, paracha Pin'has, page 245a; et dans la paracha Ekev, page 271, fin du côté b; et dans Mi-drash Rabbah, Bo, chapitre 15, [et] Be'houkotaï, chapitre 36.)

והנה ע"י אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] וכמ"ש אם ישים אליו לבו כו' ורוח אייתי רוח ואמשיך רוח להיות יאר ה' פניו אליך מלמעלה למטה שכמו

Or, par un éveil d'en bas [vient] un éveil d'en haut, comme il est écrit: «S'il tourne son cœur vers Lui», etc., et «l'esprit suscite l'esprit et attire l'esprit»: afin que s'accomplisse «Que Havaya fasse luire Sa face sur toi», d'en haut vers le bas. De même que

שהוא חפץ ומשתוקק ומבקש שיהיה גילוי אור א"ס ב"ה ואין עוד מלבדו כו' למטה כמו למעלה כך יומשך מלמעלה המשכת הארת גילוי זה אשר הוא מבקש

il désire, aspire et demande que la révélation de la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, et [qu']«il n'est rien d'autre que Lui», etc., ait lieu en bas comme en haut; alors sera attiré d'en haut le rayonnement de cette révélation qu'il demande.

וזהו יאר ה' פניו בחינת הארת פנים היא בחי' חכמה כמ"ש חכמת אדם תאיר פניו (בזהר נזכר פיי יאר ה' פניו נשא קל"ג ב' קמ"א א' קמ"ז א')

Et c'est là le sens de «Que Havaya fasse luire Sa face»: le rayonnement de la face est le niveau de 'Hokhma (sagesse), comme il est écrit: «La sagesse d'un homme fait luire sa face» (l'explication de «Que Havaya fasse luire Sa face» est mentionnée dans le Zohar, Nasso, 133b, 141a, 147a);

דהיינו להיות גילוי כח מ"ה [מה] ואין עוד מלבדו כו' איזהו חכם הרואה את הנולד כו'

c'est-à-dire la révélation de la force de mah (koah mah), et «il n'est rien d'autre que Lui», etc.
«Qui est sage ? Celui qui voit ce qui advient», etc. :

הרואה בבחי' ראייה ממש את הנולד מאין וכולא קמיה כלא כו' כי באתעדל"ת [באתערותא דלתתא] שמע
ישראל שמע לשון הבנה ע"י התבוננות כו'

celui qui voit de ses yeux, réellement, ce qui advient, [venant à l'existence] à partir du néant, et [voit que] «tout est comme rien devant Lui», etc. Car, dans l'éveil d'en bas, «Écoute, Israël», «écoute» est un terme qui désigne la compréhension, par la contemplation, etc. ;

ואינו דומה שמיעה לראיה כו' היא בחינת גילוי כח מ"ה [מה] הבא מלמעלה וגילוי זה הוא בתורה כי
אורייתא מחכמה נפקת והיא חכמתו ית' שלמעלה

et l'audition ne se compare pas à la vision, etc. [La vision] est le niveau de la révélation de koah mah, qui vient d'en haut. Cette révélation se trouve dans la Torah, car « la Torah émane de 'Hokhma (sagesse) », et elle est Sa sagesse, béni soit-Il, qui est au-dessus,

אלא שמלובשת בגשמיות למטה בעניני זרעים מועד שהיא בחינת מים שיורדים ממקום גבוה למקום
נמוך וע"ז נאמר ונתתי מטר ארצכם כו'

seulement, elle est revêtue de matérialité ici-bas, dans les sujets de Zera'im et Mo'ed ; car elle est le niveau de l'eau, qui descend d'un lieu élevé vers un lieu bas. À ce sujet, il est dit : « Je donnerai la pluie de votre terre », etc.,

וכמ"ש כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים כו' כן יהיה דברי אשר יצא מפי שעי"י בחי' מטר זה
ואספת דגנך כו'

et comme il est écrit : « Car, de même que la pluie et la neige descendent du ciel », etc., « ainsi sera ma parole qui sort de ma bouche » ; de sorte que, par ce niveau de pluie, « vous recueillerez votre blé », etc.,

להיות משכן ומכון לשבתו ית' לגילוי אור א"ס ב"ה הבא מלמעלה להיות אחד באחד וזהו ויחונך לשון
חן ולשון חנייה ויחן שם ישראל.

pour devenir une demeure et un lieu établi pour Son séjour, béni soit-Il, où se révèle la Lumière infinie (Or Ein Sof) qui vient d'en haut, afin d'être « un dans Un ». Et c'est le sens de « qu'Il vous accorde Sa grâce (vichuneka) » : le terme chen, grâce, et le terme chaniyah, campement, [comme dans] « Et Israël campa (vayichan) là ».

14 וכמו חנה דוד. להיות בבחינת ושכנתי בתחתונים דירת והשראת אור א"ס ב"ה ממש בבחינת גילוי למטה כמו למעלה.

Et comme dans « là où David campa (chanah) ». [Il s'agit] d'être selon le mode de « Je résiderai parmi eux » : une demeure dans les mondes inférieurs, où la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, Lui-même réside et repose véritablement dans une révélation, ici-bas comme en haut.

וזהו ענין בהמ"ז [ברכת המזון] המשכת גילוי אלקות מלמעלה על כחות וחיות שנתחדש באדם מהמאכל והם ג' ברכות דאורייתא והרביעית דרבנן.

Et tel est le sens du Birkat Hamazon : faire descendre d'en haut la révélation de la divinité sur les forces et la force vitale qu'une personne a nouvellement acquises par la nourriture. Il s'agit de trois bénédictions relevant de la loi de la Torah, et la quatrième relève de la loi rabbinique :

ד' פעמים ברוך אתה להיות נמשך בחינת גילוי בנפש ובעולם כאלו הוא לנוכח כו' שע"ז נתברר ונפרד ממה שהיה תחת ממשלת נוגה ונכלל בקדושה להיות בחינת כלי ומכון ומשכן להשראת גילוי אור א"ס ב"ה ממש:

quatre fois « Béni sois-Tu », afin qu'une révélation soit attirée dans l'âme et dans le monde, comme s'Il était directement présent, etc. Par cela, [la force vitale] est affinée et séparée de [l'état] où elle se trouvait auparavant, sous la domination de nogah, puis incluse dans la sainteté, afin de devenir un réceptacle, un lieu établi et une demeure pour la résidence de la révélation de la Lumière infinie, béni soit-Il, Lui-même.

15 ד' אמנם זהו אם אוכל כדי שביעה דייקא שאז לחם לבב אנוש יסעד שעל ידי הלחם יחיה חיי נפשו והחיות הכלולה בנפשו היא הנכללת

4. Cependant, cela vaut si l'on mange précisément jusqu'à satiété, car alors «le pain soutient le cœur de l'homme»: grâce au pain, il vit de la vie de son âme, et la force vitale incluse dans son âme est précisément celle qui est incluse

בקדוש' [בקדושה / בקדושת] בהתעלות הנפש והתכללותה בבחינת גילוי אור א"ס ב"ה השורה ומתגלה בחכמה כח מ"ה [מה] לפי שבהחיות ההוא יש ריבוי קדושה ממוצא פי ה' שהוא מקור החיים.

dans la sainteté, dans l'élévation de l'âme et son inclusion dans la révélation de la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, qui réside et se révèle dans 'Hokhma, koach mah; car cette force vitale renferme une grande sainteté, provenant de «l'énoncé de la bouche de Havaya», qui est la source de la vie.

(ועיין בזהר ע"פ ואכלת ושבעת בפי ויגש דר"ז ע"ב. ובפי תרומה דקנ"ג ע"ב ודף קנ"ב ב' ודקנ"ז א' ב' ועיין עוד בזהר פ' מקץ דף ר"ד א' ב' מענין ופ"י שובע ודף קצ"ד א' ע"פ

(Voir à ce sujet le Zohar sur «Tu mangeras et tu seras rassasié», dans la paracha Vayigach, page 207b; et dans la paracha Terouma, page 153b, page 152b, ainsi que pages 157a et b. Voir aussi le Zohar, paracha Mikets, pages 204a et b, au sujet de la satiété et de sa signification, ainsi que page 194a, sur le verset

והנה מן היאור כו' ובפי בהעלותך דק"נ ע"א גבי ונשבע לחם ונהיה טובים ובפי הרמ"ז [הרב משה זכות] שם ובפרדס בעה"כ [בערכי הכינויים] ערך רצון).

«Et voici, du fleuve...», etc.; et dans la paracha Beha'alotekha, page 150a, à propos de «nous étions rassasiés de pain et nous étions bien»; ainsi que dans le commentaire du Ramaz à cet endroit, et dans le Pardes, dans Erchei HaKinuyim, à l'entrée «Ratzon» [volonté].)

אבל אם אינו אוכל כדי שביעה שלא לקחה הנפש רק חיות מועט אין כח בחיות זה שאין בו

Mais si l'on ne mange pas jusqu'à satiété, de sorte que l'âme n'a pris qu'une faible mesure de force vitale, cette force vitale n'a pas la puissance nécessaire; elle ne contient

אלא מיעוט קדושה להתכלל בבחינת חכמה שמתגלה בנפש ולהתברר מנוגה ולהכלל ולהתאחד בקדושה אך ע"ז נאמר ישא ה' פניו.

qu'une faible mesure de sainteté, pour être incluse dans le niveau de 'Hokhma qui se révèle dans l'âme, être purifiée de la noga, puis être incluse et unie à la sainteté. Mais c'est à ce propos qu'il est dit: «Que Havaya élève Sa face.»

פ"י ישא יגביה למעלה פניו היא בחי' גילוי ההשפעה שנקי בשם פנים ובחי' אחוריים היא ההשפעה שהיא בהסתר פנים כמאן דשדי בתר כתפוי

Le sens de «élève» (yissa) est: Il élèvera vers le haut. «Sa face» désigne le niveau de l'influx révélé, appelé «face»; et le niveau du «dos» (a'horayim) désigne l'influx dispensé alors que la face est cachée, «comme quelqu'un qui jette [quelque chose] par-dessus son épaule»;

דהיינו שיגביה למעלה מן ההשתלשלות בבחי' המגביה לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ שמים וארץ רוחניות וגשמיות שוין לפניו ית' ועל שניהם הוא אומר המשפילי בשוה.

c'est-à-dire qu'Il élèvera [cela] au-dessus de l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout), vers le niveau de «Celui qui siège dans les hauteurs et s'abaisse pour regarder les cieux et la terre»: les cieux et la terre, le spirituel et le matériel, sont égaux devant Lui, béni soit-Il, et c'est à propos des uns comme des autres qu'il est dit: «Celui qui s'abaisse», de manière égale.

16 והגבהה זו תהיה אליך כלומר שיומשך אליך בגילוי ההמשכה והשפעה מבחינה שלמעלה מן ההשתלשלות שהיא בחי' ישא ה' שעייז ילוקטו לאחד אחד כל ניצוצי החיות המפוזרים והנדחים אפי' [אפילו] אם יש בהם חיות קדושה כל

Et cette élévation sera «vers toi», c'est-à-dire que soient attirés vers toi, de manière révélée, l'épanchement et l'influx provenant d'un niveau supérieur à l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout), qui est le niveau de «Que Havaya élève [Son visage]»; ainsi, grâce à cela, toutes les étincelles de force vitale dispersées et repoussées seront rassemblées «une à une», même si la force vitale sainte qui se trouve en elles est de quelque

שהוא מעט מזער ויוכללו ויתאחדו בקדושה עליונה מקור החיים והקדושה שבתחתונים (ועיין ברע"מ [ברע"א מהימנא] פ' פנחס דרמ"ד ב' מענין זה דישא ה' פניו כו' ודף רל"ח ב').

quantité que ce soit, une infime parcelle, et elles seront incluses et unies à la sainteté supérieure, source de la vie et de la sainteté dans les êtres inférieurs. (Voir aussi le Raya Mehemna, paracha Pin'has, p. 244b, à propos de «Que Havaya élève Son visage», etc., ainsi que p. 238b.)

אך כיצד תהיה ההמשכה וההשפעה מבחי' שהוא למעלה מן ההשתלשלות. עייז נאמר וישם לך שלום. Mais comment l'épanchement et l'influx pourront-ils provenir d'un niveau supérieur à l'enchaînement descendant des mondes? À cela, il est dit: «et qu'Il t'accorde la paix».

שלום הוא ענין התקשרות והתחברות שני הפכים וכמ"ש עושה שלום במרומיו מיכאל שר של מים כו'. והיינו עייז ביטולם לבחי' שהיא למעלה מעלה משניהם המחברת אותם כנודע.

La paix consiste à lier et à unir deux opposés, comme il est écrit: «Il fait la paix dans Ses hauteurs»: Mikhaël, prince de l'eau, etc. Cela se réalise par leur annulation devant un niveau bien supérieur à tous deux, qui les unit, comme on le sait.

17 והנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] ת"ח [תלמיד חכם / תלמידי חכמים] מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך. דהיינו ע"י שהם למודי ה' [ולמודי לשון נפעל]

Or, nos Sages, de mémoire bénie, ont dit : « Les érudits de Torah accroissent la paix dans le monde, comme il est dit : "Tous tes enfants seront instruits par D.ieu, et grande sera la paix de tes enfants." » C'est-à-dire, parce qu'ils sont « instruits par D.ieu » [et limoudé est une forme passive,

דהיינו שיהא לימוד ההלכה מפני שהיא דבר ה' בבחי' ביטול שהם המקבלים הלימוד בכל פעם מהש"י [מהשם יתברך] והש"י [והשם יתברך] הוא מלמדם כמ"ש אני ה' מלמדך כו']

c'est-à-dire que l'étude de la halakha soit motivée par le fait qu'elle est la parole de D.ieu, dans une attitude d'annulation de soi (bitoul), de sorte qu'ils reçoivent l'enseignement, chaque fois, de D.ieu, béni soit-Il, et que D.ieu, béni soit-Il, soit Celui qui les enseigne, comme il est écrit : « Je suis Havaya, Celui qui t'enseigne », etc.],

ודבר ה' ממש זו הלכה והמשנה היא היא המדברת בפיהם וכמ"ש ודברי אשר שמת' בפ"ך ואשים דברי בפ"ך ועי"ז מרבים שלום בעולם ורב שלום כו' בבחי' בריח התיכון שמבריה מן הקצה אל הקצה כמ"ש

et la parole même de D.ieu, c'est la halakha ; la Michna elle-même parle dans leur bouche, comme il est écrit : « Et Mes paroles, que J'ai mises dans ta bouche », et : « Je mettrai Mes paroles dans ta bouche. » Par cela, ils accroissent la paix dans le monde, « et grande sera la paix », etc., à la manière de « la barre centrale, qui traverse d'un bout à l'autre », comme il est écrit :

כי אל דעות ה' שכולל ב' דעות שכשם שמלמעלה למטה כוליה קמיה כלא חשיב כך מלמטה למעלה כו' והיינו ע"י לימוד התורה בבחי' זו שע"ז נאמר ולא תחללו כו' כמ"ש במ"א.

« Car Havaya est un D.ieu de connaissances » : cela inclut deux [formes de] connaissance ; ainsi, de même que, d'en haut vers le bas, tout est considéré comme néant devant Lui, il en va de même du bas vers le haut, etc. Cela vient de l'étude de la Torah de cette manière, à propos de laquelle il est dit : « Vous ne profanerez pas », etc., comme cela est expliqué ailleurs.

18 וזהו ענין מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] כל העוסק בתורה עושה שלום בפמליא של מעלה ובפמשמ"ט [ובפמליא של מטה] דהיינו בחי' יחוי"ע [יחודא עילאה] ובחי' יחוי"ת [יחודא תתאה]

Et telle est la signification de l'enseignement de nos Sages, de mémoire bénie : « Quiconque s'adonne à la Torah établit la paix dans la maison d'en haut et dans la maison d'en bas » : c'est-à-dire le niveau de l'unité supérieure (yi'houda ila'a) et celui de l'unité inférieure (yi'houda tata'a) ;

וזהו ורב שלום בניך מרבים שלום בפמשמ"ע [בפמליא של מעלה] ובפמשמ"ט [ובפמליא של מטה]. ע"י שהן ת"ח [תלמיד חכם / תלמידי חכמים] מקבלים מחכמה בחי' כח מ"ה [מה] וזהו וישם לך שלום.

et telle est la signification de « Et grande sera la paix de tes enfants » : ils multiplient la paix dans la maison d'en haut et dans la maison d'en bas. [C'est] parce qu'ils sont des érudits en Torah et reçoivent de 'Hokhma (sagesse), le niveau de koah mah. Telle est la signification de « et qu'Il t'accorde la paix » ;

כלומר שהוא הנותן לך בחי' השלום להיות ת"ח [תלמיד חכם / תלמידי חכמים] מרבים שלום בעולם על ידי דבר ה' זו הלכה (ועיין ברבות תולדות ר"פ ס"ו. נשא ס"פ י"א) והמשנה המדברת כו'

c'est-à-dire que c'est Lui qui vous donne le niveau de la paix, afin que les érudits en Torah multiplient la paix dans le monde par « la parole de Havaya : c'est la halakha » (voir aussi Midrash Rabbah, Toldos, début du chapitre 66 ; Nasso, fin du chapitre 11), ainsi que par la Michna qui parle, etc.

וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] כלי המחזיק ברכה לישראל הוא השלום שבחי' שלום זהו בחי' כלי לקבל ברכה עליונה בחי' ישא ה' פניו שהוא למעלה מן ההשתלשלות

Et nos Sages, de mémoire bénie, ont enseigné : « Le récipient qui contient la bénédiction pour Israël est la paix » ; car le niveau de la paix est celui d'un récipient qui reçoit la bénédiction suprême, le niveau de « Que Havaya fasse rayonner Son visage vers toi », qui se situe au-dessus de l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout).

ולכן יש כח ביד חכמים להצריך לברך בהמ"ז [ברכת המזון] אפילו בפחות מכשיעור שביעה שמן התורה מפני שהן מבחי' ישא ה' פניו שלמעלה מן ההשתלשלות ע"י בחי' שלום:

C'est pourquoi les Sages ont le pouvoir d'exiger la récitation de la bénédiction après le repas même lorsque la satiété est inférieure à la mesure requise par la Torah, car ils relèvent du niveau de « Que Havaya fasse rayonner Son visage vers toi », qui est au-dessus de l'enchaînement descendant des mondes, par le niveau de la paix.

19 וזהו ושמו את שמי על בניי [בני ישראל] שיהא שמי נקרא עליהם בעסק תורתם ועבודתם שתהיינה כבחי' לימודי ה' ואז ואני אברכם אני אותיות אין

Et c'est là le sens de : « Ils poseront Mon Nom sur les enfants d'Israël » : que Mon Nom soit invoqué sur eux dans leur étude de la Torah et leur service, afin que ceux-ci soient du registre de « enseignés par Havaya ». Alors : « Et Moi, Je les bénirai » ; le mot ani (« Moi ») est composé des mêmes lettres que ayin (« néant »),

כי החכמה מאין תמצא דהיינו מבחי' ישא ה' פניו שתהיה הברכה מלמעלה למטה תוספת ברכה וריבוי השפעה מלמעלה מעלה מהשתלשלות וזהו ענין ברכה בראש וברכה בסוף.

car «la sagesse ('Hokhma) se trouve à partir du néant (ayin)»; c'est-à-dire du niveau de «Que Havaya élève Sa face», afin que la bénédiction descende d'en haut vers le bas: un supplément de bénédiction et une abondance d'influx venant de très haut, au-dessus de l'enchaînement descendant des mondes. Tel est le sens d'une bénédiction au début et d'une bénédiction à la fin.

ברכה בראש היא בחי' יברכך שהיא ממטה למעלה. וברכה בסוף ואני אברכם מלמעלה למטה (בזהר נזכר ואני אברכם בפי שמיני דל"ח א' ופי' מקץ דקצ"ט א' ור"פ יתרו דס"ז א'):

La bénédiction au début est le niveau de «Qu'Il te bénisse», qui va du bas vers le haut; et la bénédiction à la fin est «Et Moi, Je les bénirai», qui va du haut vers le bas. («Et Moi, Je les bénirai» est mentionné dans le Zohar, Parshas Shemini, page 38a; Parshas Mikeitz, page 199a; et au début de Parshas Yisro, page 67a.)

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

À propos de cette édition

Cette édition contient le texte hébreu et la traduction française.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Notre traduction française, faite à partir de notre traduction anglaise de l'hébreu, sans les notes de Kehot : CC BY 4.0.

Cette édition dans son ensemble : CC BY-NC 4.0. Elle peut être copiée, imprimée et partagée librement, en citant Kehot Publication Society et likuteitorah.com ; elle ne peut pas être vendue. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

La traduction française a été faite à partir de l'édition anglaise de likuteitorah.com avec l'aide de l'IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), l'hébreu en regard pour vérification ; elle n'a pas encore été relue par un éditeur humain. Vérifiez sur l'hébreu tout ce qui est important.

Le Rabbi a demandé que les maamarim de la paracha de la semaine, la « Paracha 'hassidique », soient étudiés pendant cette semaine, répartis sur ses sept jours (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Pourquoi l'étudier, et les bénédictions du Rabbi : likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un projet gratuit et non commercial ; rien n'est vendu ici. Sans lien avec Kehot, Sefaria ou la Bibliothèque de Loubavitch. © likuteitorah.com

Depuis likuteitorah.com/fr/likutei-torah/nasso/5/

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak